A negyvenes évektől kezdve állandósul a jeruzsálemi gyülekezetben. Szerepkörére nézve kezdetben különbözött a mai értelmezés szerinti presbiterségtől. Nem a lelkészt munkájában segítő, támogató, a gyülekezet vezetésére és gondozására rendelt, korban előbbre haladott, hitben érett gyülekezeti tag volt, hanem inkább magát a pásztort jelentette. Az ősegyház korában a diakonos, episkópos és presbyteros fogalma szinte azonos jelentéstartalommal bírt (Lenkeyné Dr. Semsey Klára: A presbiteri tiszt az ősgyülekezet gyakorlatában, in: A presbiter a gyülekezet elöljárója, szerk. Arató Ferenc, A MRE Sajtóosztálya, Budapest, 1986, 10.). E három fogalom a későbbiekben fokozatosan elhatárolódik és kialakul mindháromnak a specifikus munka- és szolgálati köre is.

A reformáció idején merült fel a presbitériumok bevezetése. Kezdetben annak nevében sem egyeztek meg, mert hol konzisztóriumnak, hol egyházi szenátusnak, hol presbitériumnak nevezték. Bevezetését pedig sokáig ellenezték az egyházat patronáló fejedelmek, főurak. A presbiteriális egyházkormányzás nem volt új forma, annak ellenére, hogy Kálvin (A Genfi gyülekezeti rendtartásban 48-55. paragrafusok írják le a presbiterek feladatkörét, szolgálati területét.) és Bullinger (A II. Helvét Hitvallásban a 18. fejezetben írja le a presbiter feladatkörét, szolgálati területét.) gyülekezetszervező tevékenysége nyomán vezették be a svájci gyülekezetekben, majd lassan a magyar protestáns közösségekben is. Ez tulajdonképpen visszatérés volt ahhoz az egyházkormányzási rendhez, mely a keresztyén közösségekben uralkodott egészen a IV. századig, a pápai hierarchikus egyházszervezet bevezetéséig.

Magyar nyelvterületen sokáig váratott magára a presbitériumok bevezetése. Bár eléggé korán (Az 1562-1563-as Tarcal-Tordai Hitvallás kimondja a presbiteriális egyházkormányzást.) barátkoztak az elképzeléssel, és nem tartották elvetendőnek, de a XVII. században még nem tartották eléggé érettnek a gyülekezetek tagságát a presbitériumok felállítására. Az 1646-os Geleji kánonokban megtalálható a presbiteri tisztségre vonatkozó előírás, azok feladatkörének a meghatározásával együtt, de ugyanott kimondják azt is, hogy bár egyes helyeken bizonyos formában létezik már, még nem javallják az általános bevezetését: *„Mely intézmény ugyan, bár a keresztyén egyház helyes berendezésére s igazgatására másutt oly szükséges és hasznos, mégis hogy az a mi népünk közt azzal a haszonnal, mellyel a külföldiek között lenni szokott, a jelen körülményekhez képest felállíttathassék, azt a mi polgári rendünk különböző okul vetett akadályok miatt, lehetőnek éppen nem látja: de mindazáltal azt kijelenti, hogy ha ami lelkipásztoraink, gyűléseikbe, az egyházi székre tartozó pereknek, viszályoknak elintézésére, a botránkoztatók egyházfegyelem általi megfékezésére s a szent gyülekezetből kizárására s viszont a megtérő kirekesztetteknek az egyház kebelébe leendő visszavételére, magok mellé néhány becsületes és értelmes férfiút a polgári osztályból is felvesznek, részéről megakadályozni nem fogja. Amit is ahol jó módjával lehet, ezentúl is gyakorolni fogunk, épen hagyva azonban mindenben, úgy a polgári hatóság, miként az egyházi közgyűlések, szuperintendensek és esperesek hatalmát és tekintélyét.”* (XCIX. Kánon)

/*Harangszó 2013. február XXIV. évf. 3. szám*/ ***(folytatás a következő számban)***

***Vasárnapi* ÜZENET** - a Nagyvárad-Olaszi református gyülekezet istentiszteleti melléklete. Megjelenik minden vasárnap és ünnepnap. **Alapította** Veres-Kovács Attila lp. **Felelős szerkesztő**: Dénes István Lukács lp. **Munkatárs:** Nacsádiné Cs. Melinda kórházlelkész. **Tördelőszerkesztő:** Jakó Sándor. **Szerkesztőség:** 410042-Oradea/Nagyvárad, Libertatii/ Ezredévi emléktér 40. szám **Tel.:** *0259 416 357*; **Dénes István Lukács** lp. *0745 374 441*; **E-mail:** *nagyvaradolaszi@gmail.com*

Vasárnapi ÜZENET

XVIII. évf. 31. (877.) sz.
2018. augusztus 5.

A NAGYVÁRAD-OLASZI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG ISTENTISZTELETI MELLÉKLETE

Mi szükséges a jó presbiteri munkához? (1.)

A rovatban *Péter Csaba*, tanulmányát közöljük.

Minden kor minden társadalmi rendszerének van vezető rétege. Olyan személy – vagy csoport –, mely az egész közösséget összefogja, vezeti, irányítja. Gondoskodik – vagy gondoskodnak – mindenről, amire a közösségnek szüksége van. Megszervezik a mindennapi életét, a napi foglalkozásoktól kezdve a hosszabb időre való terv készítéséig, mindenre kiterjedő figyelemmel. Vezetik, irányítják a közösség szellemi, lelki, gazdasági, politikai, társadalmi életét, vigyázva arra, hogy lehetőleg semmiben ne szenvedjen hiányt. A közösség fejlődésével, összetételével, életterével együtt változik a vezetőkkel szembeni elvárás is. Egészen más gondokkal nézett szembe a történelem során egy gyűjtögető életmódot folytató nomád közösség, mint egy letelepedett, helyhez kötött, mezőgazdasággal foglalkozó, vagy egy kézműves közösség. A politikai, gazdasági, társadalmi közösség mellett mindez érvényes a vallási közösségre is, mely kezdetben nem volt különválasztható, csak a későbbi fejlődési szinten levő közösségekben jelentkezik az, hogy többféle vallási közösség él egyetlen polgári közösségben. Ebben az esetben minden vallási közösségnek megvolt a maga saját vezető rétege.

A vallási közösség, a gyülekezet, elöljárói tisztségének gyökerei visszanyúlnak az ószövetségi korba, tehát nem az őskeresztyén gyülekezetben jelennek meg. Az elöljáró megnevezésére használt kifejezés a presbiter szó vént, öreget jelent, mely nem kifejezetten az életkorra vonatkozott, hanem már kezdettől fogva az elöljárót, a többiek előtt tekintéllyel bíró személyt jelentette, akinek szerepe jogilag is tisztázott, megalapozott volt. Az Ószövetségben Mózes Egyiptomba való visszatérésekor a nép véneivel tanácskozott (2Móz 3,16), a pusztai vándorlás során Isten Lelke hetven vént tett prófétává, hogy Mózes segítségére legyenek (4Móz 11,14kk). Ez a tisztség azonban jelen volt az ókori pogány népeknél is, ahol nemcsak vallási ügyekben volt döntő szavuk a véneknek, hanem az egész nép vagy törzs irányításában.

Az Újszövetségben is hasonló összefüggésben találkozunk a vénekkel, presbiterekkel. A keresztyén gyülekezet átvette a régi tisztséget, melyben a kor- és a tekintély-elöljárói szerep nem törvényszerűen, de legtöbbször egybeesett.

(folytatás a hátoldalon)

ISTENTISZTELETEK

Délelőtt 10 órakor:

Lekció: ***139. Zsoltár***

Alapige: ***Lukács 10, 38-42 versei***

Az Ige üzenete: Ahogyan ez a bibliai történet is elénk tárja, Jézus befogadásra vár! De nem csak azt akarja, hogy beengedjük a házunkba, az életünkbe, a csónakunkba és csak vendégül lássuk, mint amikor az asztali közösségbe hívjuk *...jövel Jézus légy vendégünk, áld meg amit adtál nékünk...* Azt, akarja, hogy állandó jelleggel az életünk része legyen, s mi legyünk az Ő vendégei, mint aki a ház Ura, és így általa legyünk megajándékozottak, hisz az Ő jelenléte az áldás. Azt akarja, hogy mindenkor és mindenben Rá hallgassunk, az Ő vezetésére bízzuk magunkat, a lábaihoz ülve figyeljünk rá, mikor mit akar nekünk mondani magunkkal, másokkal, vagy épp egy adott helyzettel kapcsolatosan. Ehhez, viszont meg kell állni, félre kell tenni azt, amivel épp foglalatoskodunk, ami lefoglal és elfoglalja az életünket, a gondolatainkat, hogy az Isten szerinti jobb részt tudjuk mi is választani.

Könyörgés: *Uram, tölts be és vezess minket a Te Lelked által, hogy Téged tudjunk ma is választani! Ámen!*

Igét hirdet: ***Biró Botond*** **lelkipásztor**

Keresztséget kiszolgáltatja: ***Dénes István Lukács*** **lelkipásztor**

Énekeljük: 158; 100/1-4; 167; 436/1-4; 255/1-2; 255/3-4; 90/1

Délután 5 órakor:

Alapige: ***1Thesszalonika 5, 4-11, 14-15 versei***

Az Ige üzenete: Mint a világosság fiai arra hívattunk, hogy Krisztus szavára hallgatva a világosságban éljünk és járjunk, éberen és józanul, vagyis azzal a tiszta látással és bölcsességgel, amely a Lélek által adatik nekünk. Ehhez hozzátartozik nemcsak a magunkra, hanem az egymásra való odafigyelés is, hogy egymás által és egymás számára is építően tudjunk jelen lenni, erősödve hitben és Istenbe vetett bizalomban. Ennek az alapja az Istenre való figyelés. Hiszen csak az Ő világosságában tudjuk helyesen látni magunkat, egymást, egy adott helyzetet és magát Istent is. Ez a világosság mindent megmutat, a jót és a rosszat is, melyben felismerhetjük az Isten jelenlétét és vezetését, hogy a helyes viszonyulással tudjuk a jót választani és cselekedni.

Könyörgés: *Urunk Te légy a mi világosságunk, hogy ebben a világosságban ne csak meglássuk, hanem meg is cselekedjük azt, amit megmutatsz nekünk! Ámen!*

Igét hirdet: ***Biró Botond*** **lelkipásztor**

Énekeljük: 151/3; 161/1-3; 477/1-3; 90/1

HIRDETÉSEK

◙ - Ma részesül a keresztség sákramentumában Isten kegyelméből ***Szívós Norbert Sándor*** és ***Hermann Renáta Juliánna*** szülők 2018. április 15-én Nagyváradon született ***Milán Árpád*** nevű kisfia, valamint ***Mátyás József*** és ***Bokor Rammóna Izabella*** szülők 2018. április 24-én Nagyváradon született ***Vanessa Ramóna*** nevű kislánya. Legyen bőséges áldás a gyermekeken és a családok életén!

◙ - **Házassági szándékát jelentette** ***Gábor Lajos*** 27 éves nagyváradi születésű református vallású raktáros, aki eljegyezte magának feleségül ***Jermendi Brigitta*** 25 éves nagyváradi születésű református fizioterapeutát. Házasságukat szombat délután 2 órakor áldjuk meg. Isten áldása legyen a megkötendő házasságon!

◙ - Nagy szeretettel köszöntjük és köszönjük igehirdetési szolgálatát ***Biró Botond*** volt segédlelkészünknek.

◙ - Újra megnyitottuk a gyülekezet ***ARANYKÖNYV***-ét, melybe azoknak nevei kerülnek, akik a lelkészi lakás felújítására adakoznak. Isten áldja meg mindenkor a jókedvű adakozókat!

◙ - Isten éltesse mindazokat, akik az elmúlt héten ünnepelték névnapjukat! Tartsa meg az Úr, a *Judit, Lídia, Krisztina* nevű testvéreinket!

„Igen nagy a veszélye annak, hogy belesodródunk emberek megvetésébe. Tudjuk jól, hogy nincs rá jogunk, tudjuk, hogy teljesen meddővé teszi az emberekhez való viszonyulásunkat. Az alábbi gondolatok megoltalmazhatnak bennünket ettől a kísértéstől. Az emberek megvetésével pontosan az ellenfeleink legfőbb hibájába esünk bele. Aki egy embert lenéz, az sohasem lesz képes bármit is kihozni belőle. Abból, amit másokban megvetünk, semmi sem egészen idegen saját magunktól. Mily gyakran várunk el másoktól többet, mint amire saját magunk hajlandóságot mutatunk! Miért van az, hogy az emberről, az ember megkísérthetőségéről, gyarlóságáról mindmáig oly megfontolatlanul gondolkozunk? Meg kell tanulnunk, hogy embereket ne annak alapján ítéljük meg, amit tesznek vagy amit elmulasztanak megtenni, hanem annak alapján, amit elszenvednek. Az emberekhez – és különösen a gyengékhez – való viszonyulás egyetlen hasznos módja a szeretet, vagyis a velük való közösség fenntartásához való ragaszkodás. Maga Isten sem vetette meg az embert, hanem emberré lett érte.” */Dietrich Bonhoeffer/*

HALLGASSUK A REFORMÁTUS ADÁSOKAT
a MÁRIA Rádió hullámhosszán, FM 102,2
péntek este 8, vasámap reggel 7-kor, kedd hajnal fél 5-kor a Partiumban és Erdélyben,
Szerkesztő munkatársak: **Nacsádiné Csuka Melinda, Köteles László, Visky István**
Akinek a DIGI társaság által üzemeltetett vonalas telefonja van, a **031-5040404**-es telefonszámot tárcsázva, éjjel-nappal ingyen hallgathatja a Mária Rádió műsorát.

